

חוק לתיקון פקודת המכרות (מס' 7), התש"ס-2000\*

1. בפקודת המכרות<sup>1</sup> (להלן – הפקודה), בסעיף 1(2), בהגדרה "לכרות", במקום "והובלתם לצרכי החסנה" יבוא "או הובלתם".
2. בסעיף 108 לפקודה, אחרי ההגדרה "אבנים" יבוא:  
"הורשע" – לרבות מי שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה;  
"חומר חציבה" – כל אחד מהחומרים שניתן לכרותם במחצבה;  
"רכב" ו"בעל רכב" – כהגדרתם בפקודת התעבורה<sup>2</sup>.
3. בסעיף 109א לחוק העיקרי, סעיף קטן (4) – בטל.
4. במקום סעיף 111 לפקודה יבוא:  
111. (א) החוצב או הכורה חומר חציבה בלי רשיון לפי פקודה זו, מקום שנדרש רשיון כאמור, או שלא על פיו, או העושה פעולה בניגוד להוראות סעיף 109א, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977<sup>3</sup> (להלן – חוק העונשין).  
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף קטן (א).  
111א. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 111 על ידי התאגיד או מי מעובדיו; המפר הוראות סעיף זה, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – דירקטור, מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.  
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 111 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.  
111ב. (א) בעל רכב או אדם האחראי על הרכב מטעם בעל הרכב, חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 111 באמצעות הרכב; המפר הוראה זו, דינו – קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א4) לחוק העונשין; היה המפר תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.  
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 111 באמצעות רכב, חזקה היא כי בעל הרכב או האחראי על הרכב מטעמו לפי הענין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.  
(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מאחריותו של בעל הרכב או אדם האחראי על הרכב לפי הוראות פרק ה' סימן ב', לחוק העונשין, אם היה צר לעשיית עבירה לפי סעיף 111.

כריה שלא כד"ן

אחריות של נושא משרה בתאגיד

אחריות בעל רכב

נתקבל בכנסת ביום א' באב התש"ס (2 באוגוסט 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2845, מיום א' באדר א' התש"ס (7 ביולי 2000), עמ' 228.

<sup>1</sup> חוקי א"י, כרך ב', עמ' 910 (א) 338.

<sup>2</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

<sup>3</sup> סיח התשל"ז, עמ' 226.

איסור מינהלי  
על שימוש  
ברכב

1111. (א) הוחזר לבעליו רכב שנתפס בידי שוטר לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969<sup>4</sup> (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), בקשר לביצוע עבירה לפי סעיפים 111 או 111ב, רשאי שוטר למסור לבעל הרכב הודעה האוסרת את השימוש ברכב (להלן – הודעת איסור שימוש) לתקופה של 30 ימים וליטול את רשיון הרכב.

(ב) בית משפט שלום רשאי להאריך, לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, את תקופת איסור השימוש שנקבעה לפי סעיף קטן (א), על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך.

(ג) על הודעת איסור שימוש לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 57א(ב) עד (ו) ו-57 לפקודת התעבורה, בשינויים המחוייבים.

1111. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 111 או 111ב שנעברה באמצעות רכב, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר ועל אף האמור בכל דין –

איסור שיפוט  
על שימוש  
ברכב

(1) לפסול אותו אדם מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שנה אחת;

(2) להורות בצו על איסור שימוש ברכב (להלן – צו איסור שימוש) שבאמצעותו נעברה העבירה, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת; בצו איסור שימוש יקבע בית המשפט את המקום שבו יועמד הרכב במהלך איסור השימוש;

(3) על איסור שימוש לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 57(ב) עד (ו) לפקודת התעבורה, בשינויים המחוייבים.

1111. על איסור שימוש לפי סעיפים 111 ו-111ד יחולו הוראות סעיפים 57 עד 57 לפקודת התעבורה, בשינויים המחוייבים.

החלת הוראות  
פקודת התעבורה

1111. (א) נתפס רכב לפי סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש בקשר לביצוע עבירה לפי סעיפים 111 או 111ב יחולו, נוסף על הוראות הפרק הרביעי לפקודה האמורה, הוראות אלה:

תפיסה וחילוט  
רכב

(1) הורשע בעל הרכב או האחראי על הרכב מטעם בעל הרכב, בתוך חמש שנים שקדמו לתפיסת הרכב, בעבירה לפי סעיפים 111, 111ב או סעיף 384 לחוק העונשין בקשר עם חומר חציבה, או שהורשע אדם אחר בעבירה כאמור שביצע באמצעות הרכב בתוך חמש שנים שקדמו לתפיסת הרכב, לא יורה בית המשפט על החזרת הרכב לפי סעיף 34 לפקודה האמורה עד תום ההליכים, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שיוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיפים 111 או 111ב בתוך תשעים ימים מיום תפיסת הרכב.

(2) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 111 או 111ב, והוא בעל רכב שבאמצעותו בוצעה העבירה, רשאי בית המשפט נוסף על כל עונש אחר, להורות על חילוט הרכב.

<sup>4</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ב) הוראות סעיף קטן (א2) יחולו גם לענין רכב שלא נתפס, אך העבירה נעברה באמצעותו.

(ג) שר התשתיות הלאומיות, בהתייעצות עם השר לכיטחון הפנים, יקבע הוראות לענין מסירת הודעות ללשכת רשות הרישוי האמורה בסעיף 6 לפקודת התעבורה, ולרשם כמשמעותו בחוק רישום ציוד הנדסי, התשי"ז-1957<sup>5</sup>, לפי הענין, לשם רישום הערה כמרשמים האמורים לגבי רכב שבאמצעותו בוצעה עבירה לפי סעיפים 111, 110 או סעיף 384 לחוק העונשין בקשר עם חומר חציבה, והורשע בה בעל הרכב, האחראי על הרכב או אדם אחר כאמור בסעיף קטן (א1).

111. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 111, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש שיטיל עליו, לחייבו -

חיוב בתשלום  
הוצאות ונקיטת  
אמצעים

(1) בתשלום ההוצאות שהוצאו לתיקון הנזק או לניקוי הזיהום הקשור לעבירה, אם הוגשה לבית המשפט בקשה על כך מאת מי שהוציאן;

(2) לנקוט את האמצעים הדרושים כדי -

(א) להפסיק, לצמצם או למנוע את המשך הנזק או הזיהום;

(ב) לנקוט את האתר וכל אשר זוהם עקב ביצוע העבירה;

(ג) להחזיר את המצב לקדמותו;

(3) בתשלום ההוצאות שהוצאו לגרירת הרכב ולהחסנתו, אם הוגשה לבית המשפט בקשה על כך מאת מי שהוציאן."

אברהם (בייגה) שוחט  
ממלא מקום  
שר התשתיות הלאומיות

אהוד ברק  
ראש הממשלה

אברהם בורג  
יושב ראש הכנסת

משה קצב  
נשיא המדינה

<sup>5</sup> ס"ח התשי"ז, עמ' 145.

## חוק נכי המלחמה בנאצים (ביטול הגבלת המועדים להגשת בקשה לתגמול) (הוראה מיוחדת), התש"ס-2000\*

1. על אף הוראות סעיף 7(ב) לחוק נכי המלחמה בנאצים, התשי"ד-1954<sup>1</sup> (להלן - החוק העיקרי), מי שזכאותו לתבוע תגמול מכוח הסעיף האמור התיישנה, רשאי להגיש בקשה להענקת תגמול לפי סעיף 7(א) לחוק העיקרי.

2. על אף הוראות חוק זה והוראות החוק העיקרי, לא ישולם תגמול ולא יינתנו הטבות אחרות לפיהן למי שנקבעה זכאותו לתגמול לפי חוק זה, אלא מהמועד המאוחר שבין שניים אלה:

<sup>1</sup> נתקבל בכנסת ביום א' באב התש"ס (2 באוגוסט 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2839, מיום ג' בשבט התש"ס (10 בינואר 2000), עמ' 186.

<sup>1</sup> ס"ח התשי"ד, עמ' 76; התשמ"ג, עמ' 56.